

- Előtte: „Boldogok vagytok”, „jaj nektek”.
 - o Lk 11,28: „Boldogok, akik hallgatják Isten beszédét és megtartják”. Most azokhoz szól, akik Őt hallgatják. Akkor lesznek boldogok, ha meg is tartják.
 - o A „jaj nektek” Isten részéről hangzik, az Ő ítélete. Az ember természetéből fakadóan maga akar bíraskodni. Jézus arról beszél, hogy az ítélet Istené, és nem úgy megy végbe, ahogy azt mi akarjuk / gondoljuk.
 - o Isten előtt ítélné, maga szenved el (mint Krisztus) az ítéletet, és megtérésre hív – és aki megtér, azon nem megy végbe az ítélet.
 - o Az Isten ítéletének célja az Ő igazságának az érvényesülése. Az ember bíraskodásának célja a maga igazságának az érvényesítése – még ha vallásos formában történik is.
- Nekünk ítélkezés helyett az adatott, hogy „szeressük ellenségeinket”. Adatott – nincs benne az alaptermészetünkben.
 - o A barát szeretete benne van: „a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik”.
 - o Van olyan, hogy annak, aki bánt, bizonyos mértékig kötelességem (pl. munkakörömben) ugyanúgy segíteni, mint másnak.
- Jézus nem erről beszél, hanem arról, amit csak Ő tud megtenni bennünk. Az ellenség szeretete – ha megvalósul bennünk – bizonyágtétel Jézus Krisztusról.
 - o Viselkedésformákat be lehet tanulni, valódi szelídséget és alázatot csak Jézustól. Begyakorolhatja valaki, hogy „fordítsd oda a másik arcodat is”, „add át az alsó ruhádat is”, „ne követeld vissza” stb., de azt, hogy ezt szabadon, „semmit érte nem várván” tehessem, csak Jézustól tanulhatom meg.
- Jézus szelídsége és alázata.
 - o A mennyei Atyával szemben volt alázatos. Tőle fogadta el, hogy mikor minek van itt az órája; tőle fogadta el azokat, akik bűnősként hozzá jöttek (és nem vetette ki; „mindaz, akit nekem ad az Atya”, Jn 6,37), tőle fogadott el engem.
 - o Tőle fogadta el azt, amikor „jöttek, hogy kísértsék Őt” – őket sem küldi el (legfeljebb visszairányítja őket Isten igéjéhez: „menjetek el, és tanuljátok meg...”).
 - o Tőle fogadta el a „poharat”: „ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te”.
 - o Tőle fogadta el azt, hogy nem mindenki tért meg: a 10 leprás közül csak egy adott hálát, a keresztkörül a látor és a százados megtért, a többiekről nem tudjuk. Megláthattak valamit ők is abból, hogy milyen és kicsoda Jézus, később ez „kikelhetett bennük” – de nem biztos. Ez az Atya hatalmában van (hiszen Ő adja az embereket Jézusnak).
- „Amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjétek azokkal.”
 - o Ahogy Jézus mindent letett az Atya kezébe (életének és áldozatának gyümölcsét is), nekünk is le kell tennünk mindent, amit „várunk”. Ez az ige nem jelenti azt, hogy azért tegyünk jót, mert azt akarjuk, hogy ők is jót tegyenek velünk. A jó cselekedetek mögött nem engem kell meglátniuk, hanem azt, hogy „ez nem én vagyok”, hanem Krisztus.

- A „semmit sem várva érte” nehéz lecke, idős hívők is tanulják. De az elvárásaim letétele valójában szabadságot ad. (Úgyhogy „megéri” akkor is, ha a földön semmilyen formában nem kapok viszonzást.)